

664); també es podria pensar en *Ṣabhān* (Hess, 34), que és també d'una arrel ben viva per a 'brillar, clarejar' (Dozy I, 814); però entre *ṣ* i *ḥ* la fatha restaria *a*, no pas *e*; i encara menys convincent l'algerià *Siyānī* (sense arrel aràbiga coneguda), o *sibana* 'llémena' (RMA, *si*- i *ṣi*- «lens, -dis»); més parònims encara en GGAlg., difícilment adequats (una arrel *sbḥ* és estranya a RMA i Dozy).

PARÒNIMS. El *Garsibà*, pda. del *Poblenou de Benitatxell* (xxxiv, 70.12): compost amb *gār* 'cova' potser amb el dit NP, o més aviat: *gār as-sibhāni* 'cova dels dos degotalls'. Pda. de *Bernat-Sobà*, te. de Dènia (xxxiii, 75.17), pot estar per *Ben-as-sibhān*, format amb *Ben*- singular de *Beni* i canvi de *-ebz* (com en el *Benissevà* del S. XVIII) en *-ob-* per la labial següent, i contaminació del NP cat. *Bernat. Barranc de Sebà*, te. de Barxeta (xxxi, 158.22). El que no s'explica bé partint de l'àrab és la *Foia Sebeta*, te. Montaverner (xxxii, 100.5), potser de FOVEA SAEPITA 'clotada closa (voltada de tanca)'. O d'una altra arrel aràbiga, cf. *sbt* 'reposar', *sabb* «causari, vituperari» (RMA).

Sivério, V. S- (misc. moss.) *Six*, V. *Seix*, s. v. *Sas So*, V. ape. a *Sorpe*

SOANYES

Poble del Conflent, alt a la dreta de la Tet, una dotzena de k. al SO. de Prada. Pron.: *suānəs* en els pobles veïns, en les enqs. de 1959, i a la del poble mateix (xxiii, 160-165).

MENCIONS ANT. 874: *Sovaniās* (Alart, *Bu. So. Agr. Pyr.-Or.* x, 81 = Abadal, *Eixalada*, p. 143); 981: *Villa Suaniis* in comitatu Confluentis (MarcaH., c. 927 = Monsalv. xxiii, 379.2; id., imprès *Suanis: Cat. Car.* II, 212.34); 1011: *Sodaniās* (MarcaH., c. 979); 1075: «in valle Conflente --- in villarem Fenestred vel in villa *Fuliolos* et in *Sodanies* --- de *Fuliolos* affr. III Vernetis, IV Corneliano et ipsa villa de *Sodanies*» (Colle. Moreau xxxi, 116 = *Cart. Elna*, 67); 1358: *Soanies* (Alart, *Do. Gé. Hi.*, 12); 1359: *Sobanies* (CoDoACA XII, 12 = Alart, *o. c.*, 13); 1385: *Soanyes* (Alart, *o. c.*, 18).

Ponsich (*Top.*, 123) hi afegeix 1190 i 1218: *Suanias*, -nies; 1265 i 1267: *Soanies*, i alguns més (sense res de notable) en els Ss. XIV-XVII.

ETIM. Ja la vaig indicar essencialment en *E.T.C* I, 180 i ací, supra, a l'art. *Nyer*. Com en els veïns NLL *Nyer* i *Nyòvols*, i en tots els de la sèrie estudiada en aquell article d'*E.T.C.*, aquí figura el basc (o ibèric) ANGI(-A) '(la) devesa'. Així com en *Nyer*, antigament *Anyer(re)*, hi ha un compost ANGI-ERRI 'el poble (o paratge) de la devesa', en el veí *Soanyes* també ha de figurar ANGIA (en plural romànic), combinat amb un mot precedent; podria ser el basc *su* 'foc', però la geografia, junt amb algun detall fonètic, indueix a veure-hi una creació més tardana.

Una combinació rom. SÜB-ANGIA(s) formada amb el

sign. 'sota la devesa' (o deveses): encara que dels dos pobles veïns —i *Nyer*— *Soanyes* és el que està una mica més avall i també més a l'Est (*Nyer* alt. 734; però *Soanyes* 880) hi ha una devesa muntanya amunt: la que domina *Nyer* pel SE. o SSE., i que també domina *Soanyes* pel Sud, el nom de la qual és precisament «Torrent de la Devesa». Així ens expliquem també millor la *o*, quasi constant en totes les mencions medievals i la *-v-* de la més antiga (*-d-* en el S. XI hipèrlatinitzada segons *suar* SUDARE).

Suanya, que existeix com cognom (Lluís *Suanya*, professor de Verdaguer, en el seminari de Vic, a. 1875 (Verd., *Ep.* I, 173) és post-toponímic del nom conflentí. Assenyalen noms parònims casuals, no desorientessin algun crític: NP ll. *Suanis* (que Pieri, *Top. Arno*, 63, cita a prop de la *Valsugana*). O el nom de santa *Susanna*, i de dones *Susanna*: casualment una en un doc. d'Eixalada-Cuixà p. p. Abadal en el llibre sobre *Eix. i C.*

Sobac, V. *Obac* *Sobalma*, V. *Socauba*

SOBARBRE

Paratge de nom antic en el Vallès occidental, cap a Terrassa. 971: «in comitatu Barchinone, villa *Subarua*» entre els docs. de Terrassa (*BABL* VII, 390); de la mateixa col·lecció: 1043: «Concedo a Tedbert in *Sobarbas* --- et in *Sobarber*, sive *Joncharias* ---» [es deu haver d'esmenar en *-bar* en tots dos casos]. *Jonqueres* és un suburbi a l'O. de Sabadell, ja en te. de Terrassa. 1159: riera de *Sobarbar* (*Cart.* de St. Cugat III, 194); 1188: «Bernardo clerico, nepoti meo, de *Sobarbaro* ---» doc. de la Seu de Bna. (*BABL* VIII, 158); 1205: *Dalmatio* de *Sobarber* (*Cart.* de St. Cugat III, 374).

ETIM. Ben casual la semblança amb el nom de la comarca aragonesa de *Sobrarbe* (< *Sobre* (la sierra de) *Arbe*). Aquí no hi ha tal serra, ni gaire muntanya. Es deu tractar d'un derivat SUB-BARBARUM format amb *barbarus* 'silvestre', aplicat a terres poc cultivables «terras *barbaras* et *desertas*» (*DECat* II, 207a9-126.58 i n. 9). D'aquí una expressió atenuadora formada com *sub-agrestis*, *subbrevis*, *subacutus* etc. 'un poc rústic, un poc curt, una mica punxegut'. És sabut que, en el S. X, Terrassa era en zona acabada de reconquistar, amb terres a mig artigar, i un castell, TARRIS TERRACĒA, de terra amuntegada.

Sobenaina, V. S- (misc. moss.)

SOBINA

Figura com afrontació a la serra del Port del Comte o a la de Verdet (entre La Pedra i Gósol): «*Gradius* dels *Gassols* et *Gradius* de *Sobina* d'*Ordet*» (cèdula mig extraviada) però ha de ser llocs de grans «sobinades» o 'allaus de neu': que és mot justament